

شهید یحیی خلیلی

از بشارت علی
سامانه جامع سرواران و هزار شهید استان بوشهر

نام پدر	حسین
تاریخ تولد	۱۳۲۴/۱۰/۰۴
محل تولد	بوشهر - دیر
تاریخ شهادت	۱۳۶۱/۰۴/۲۳
محل شهادت	سلمچه
مسئولیت	رزمنده
نوع عضویت	بسیج
شغل	کارمند صدا و سیما
تحصیلات	پنجم ابتدایی
مدفن	دیر

زندگینامه

شهید یحیی خلیلی در سال ۱۳۲۴ در روستای سرمستان به دنیا آمد. به علت داشتن هوش سرشار، قرآن را از کودکی فرگرفت. نه ساله بود که خانواده اش به علت فقر مادی و فشاری که از ناحیه کدخدای محل به آن ها می رفت به دیر مهاجرت نمودند و چون شهید دارای سواد قرآنی بود، کلاس اول را با موفقیت به اتمام رساند. اما مدتی از سکونت آن ها در بندر دیر نگذشته بود که کدخدا با مراجعه به خانواده شهید، آن ها را به روستا برد تا از این رنج دیدگان، کار بکشد. پدر شهید که تاب بیگاری کشیدن از فرزندش را نداشت، معترض، شبانه از روستا مهاجرت نمود و در روستای «بی بی خاتون» از توابع شهرستان دیر اقامت گزید. به علت خشکسالی منطقه، شهید به اتفاق پدرش راهی کشورهای عربی شد و به مدت ۲ سال در آنجا به کارگری مشغول بود و پس از آن به ایران بازگشت.

در برگشت، خانواده شهید سکونت در دیر را اختیار می کنند و در مدت ۵ سال، شهید به کارگری پرداخت. با توطئه کدخدای محل، شهید به خدمت سربازی رفت، گویا این ها زیر بار ارباب نرفتن را جرم می پنداشتند.

شهید، پس از اتمام دوره سربازی، به کارگری در کشتی های میگوی و ماشین های باری می پرداخت. در سال ۱۳۵۵ به استخدام صدا و سیمای دیر در آمد. در تظاهرات پرشور مردم انقلابی دیر، شرکت فعال داشت و همیشه در راهپیمایی ها با خوشحالی، از نوید تشکیل جمهوری اسلامی، مشت محکم خود را بلند می نمود، چرا که او شاهد ستم حکومت ظلم و جور بود و شلاق ظالمان را بر تن خود احساس نموده بود.

با شروع جنگ تحمیلی، هر لحظه آماده پیوستن به جندالله بود. چندین بار به جبهه های نبرد حق علیه باطل اعزام شد تا اینکه در تاریخ ۲۰/۳/۱۳۶۱ به اتفاق دیگر همرزمان به جبهه های نور علیه ظلمت اعزام شد که باش رکت در عملیات رمضان در تاریخ ۲۳/۴/۱۳۶۱ در منطقه شلمچه به آرزوی دیرینه خود، یعنی شهادت نائل آمد.

وصیت نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولوالامر منكم (قرآن کریم)

اللهم اجعلني من جندک ان جندک هم الغالبون

اللهم ارزقني توفيق الشهادة في سبيلک

هیهات من الذلّة (سرور شهیدان ، حسین (ع))

من یحیی خلیلی فرزند گرگین (حسین) خلیلی امید آن دارم این چند کلمه وصیتنامه این حقیر را جامه عمل بپوشانید با یاری حق همانطور که می دانید برادران و خواهران ما در تمامی دنیا چشم به راه ملت مسلمان و غیور ایران دارند. ما جمعهمی خود را به خدا سپردیم و از دشمن زبون و کافر هراسی به دل آن شا الله راه نمی دهیم و اگر شهادت که یکی از وسیله های رسیدن به هدف است نصیب شد چه خوب (لا اری الموت الا السعاده)

حال که دل هوای قبر شش گوشه شهید مظلوم یعنی حسین(ع) نموده مشکل بتوان آن را آرام نمود.

امیددارم شما ملت بزرگ ولی رنج دیده و مسلمان ایران و بخصوص شهر خون و ایثار و مهد شهیدان گلگون کفن یعنی دیر شجاع به وصایای این حقیر عمل نمائید؛ شما که خیلی رنج و مشقت در این دوران چند ساله که من به یاد دارم چه پیش از انقلاب اسلامی و چه بعد از پیروزی انقلاب که کشیده اید تا اسن انقلاب به پیروزی نهائی با خواست خداوند نزدیک نموده اید؛ حالا گوش کنید:

اول جان شما و جان امام عزیزمان، خمینی کبیر و بازوهای نیرومندش یعنی دولت سی و شش میلیونی و سپاهیان انقلابیاش که به فرموده آن قلب تنده مستضعفین جهان و ایران که اگر سپاه نبود کشور هم نبود.

دوم از نفاق و تفرقه و جدایی افکنان دوری نمائید که ان شا الله مینمائید، خدا آنها را اگر قابل هدایتاند، هدایت نماید.

سوم به زبان یاهوگویان گوش ندهید و تا پیروزی نهائی اسلام بر کفر در تمام کره زمین بجنگید و شعار «جنگ جنگ تا پیروزی» رافراموش نفرمائید و با خون خود عجین نمایید.

چهارم گریه برای ما ننمائید زیرا ما به مراد و مطلب اصلی خود رسیدهایم. اگر این خونها در پیشگاه امام زمان (عج) مقبول گردد که یقین دارم ان شا الله مقبول است.

اما پدر و مادر و برادر و خواهر و همسر و فرزندانم چند کلمه با شما: نمی خواهم بعد از مرگم گریه نمائید و اشک ریز باشید که دشمن مکار و غدار و کافر خوشحالی نماید بلکه اگر مقدور شد خضاب بنمائید و حقوق حقه خود بر من حلال بفرمائید. در تربیت فرزندانم من قدری سهل انگار بودم چون کارهای زندگی دست و بالم بسته بود ولی شما کوشش بیشتر بنمائید درباره آنها، خود شما مجاز هستید. می دانم که مادرشان متحمل زحمات می شود و همچنین شما ولی چون برای رضای خدا می باشد بی اثر نمی ماند و در همه کارهای خیر با ذکر خدا پیشبروید تا ان شا الله قلب شما مطمئن و نتیجه مثبت باشد. خداوند یار و یاور شما باشد.

انا لله و انا اليه راجعون. هر كجا پدر و مادرم خواستند مرا دفن نماييد در نماز و روزه من، هر عملی انجام دهيد مجازيد ولی اگر همان مخارج به مصرف فرزندانم برسد من خوشحالترم. بگذاريد در پيشگاه خداي رحمان عذاب بگشتم چون عذاب اوهم از روی عدالت است و خوش است.

اگر از کسی بدهكار بودم بدان ها پرداخت نماييد. در محل كارم و مسجد جامع راجع به بدهكاريم اعلان نماييد، كه حق الناس در قيامت مشكل است؛ حق خداوند، خودش ان شاء الله مي بخشد. از همه دوستان و همسايگان حلايت مي طلبم و السلام عليكم و رحمه الله و بر كاته.

فدايي اسلام – يحيي خليلي

سازمان جامع سرداران و دختران شهید استان بوشهر